

KURÝR

ROČNÍK 31 - SPECIÁL

PRO CENZORY
ČTĚTE NA
STR. 7

KONEC ILUZÍ! 25. ÚNOR 2022 VEJDE DO ČESKÝCH DĚJIN JAKO DEN, KDY ZDE PROBĚHL FAŠISTICKÝ PŘEVRA

Postcovidový syndrom, 5G sítě, čipy pokoutně vpravené do mého těla při PCR testu, speciální operace tajných služeb, jarní únava či nějaká jiná banální příčina způsobila moji dlouhotrvající neschopnost cokoliv napsat, za což se Vám, milí čtenáři, hluboce omlouvám.

A Západ má konečně pádný důkaz o tom, že Rusové jsou padouši a Putin šílenec. Rusko se v posledních hodinách a dnech projevilo jako klasická imperialistická mocnost, která má v čele psychopatické osobnosti ničím se nelišící od psychopaty našich, západních. Jsem zvědav, jak

dostávali ukrajinští nacionalisté ve svých snahách o „obnovení integrity země“ silovými prostředky, nevěštily nic dobrého. Nelze přistupovat k partnerovi v diplomatických jednáních s takovou mírou arogance a ignorance, jak to předváděli západní politici až do poslední chvíle. Nasvícení Brandenburské brány na modrozluto, hraní ukrajinské hymny v parlamentech členských zemí a patetické projevy státníků nám říkají jediné. Spojené státy budou s Ruskem válčit nejprve do posledního Ukrajince ... a pak zřejmě až do posledního Evropana.

Ztráta iluzí o demokracii a právním státě v naší zemi

25. únor 2022 vejde do českých dějin jako den, kdy zde proběhl fašistický převrat. Ruský vpád na Ukrajinu ho určitě urychlil (Спасибобольшое, дядяВова!), ale nakročeno jsme k němu měli už dávno před volbami, v nichž si většina z našich spoluobčanů zvolila do parlamentu lidi, pro něž jsou svoboda, demokracie a lidská práva prázdňým pojmem.

Zablokování alternativních zpravodajských webů bez soudního příkazu a bez toho, aniž by v zemi byl vyhlášen válečný stav, ať už k němu došlo na pokyn, či jenom se souhlasem vlády, i vyhrožování občanům ze strany bývalého komunistického vojenského prokurátora, nyní „demokratického“ nejvyššího státního zástupce JUDr. Igora Stríže, že za projevení politického názoru mohou čelit trestnímu stíhání a uvěznění, jsou totalitní praktiky. Rétorika, která tato opatření provází, i nenávislná mediální kampaň (2), která probíhá na sociálních sítích, ale teď už bohužel i na ulicích, na pracovištích a ve školách, je jednoznačná.

Ode dneška žijeme ve fašistickém státu. Se všemi důsledky, které z toho plynou.

Stanislav Blaha

A protože ti zatracení ruští agresori prokázali zázračnou schopnost vyléčit celé lidstvo z covidu během 24 hodin (vypůjčeno z twitteru), nechám se vtáhnout do víru událostí a podělím se s Vámi několik iluzí, o něž jsem přišel ve víru překotně se vyvíjejících událostí posledních hodin a dnů.

Ztráta posledních iluzí o Rusku

Agrese proti sousednímu státu se těžko obhájí. Přesto si troufnu použít jedno přírovnání. Představte si středoškolského studenta dlouhodobě šikanovaného svými spolužáky, který si jednoho dne přinese do školy pistoli a začne po nich střílet. Více než 30 let bylo Rusko vykreslováno jako nepřítel, který má prsty ve všech našich selháních. Bylo ponižováno, poučováno, vylučováno, odsuzováno. Západ odmítl pochopit jeho oprávněné bezpečnostní obavy, staré dohody byly vypovídány, těch několik nových, jako např. ty Minské, nebylo dodržováno. Výsledkem je ničivá válka v Evropě a svět na hraně třetí světové.

poslední vývoj okomentuje Valerij Pjakin, protože Putin a jeho komanda za poslední tři dny udělali téměř všechny chyby, před kterými Pjakin ve svých pořadech svého „gosudara“ varoval.

Pokud jsem dobře pochopil Koncept sociální bezpečnosti a Dostatečně všeobecnou teorii řízení, tak k šesté, tedy silové prioritě řešení přistupuje zpravidla ten, kdo selhal na všech pěti předchozích úrovních. Největší ztrátou vojenského řešení je, že Rusko definitivně ztratilo vnitřní pocit morální převahy nad svými „západními partnery“. Není možné, aby se to velmi rychle neprojevovalo na ruské vnitropolitické situaci. A na Západě bude každý, kdo by se pokusil jednat s Ruskem jinak než z pozice síly, označen za kolaboranta a zrádce.

Ztráta zbytku iluzí o EU a NATO

Iluze o evropských a amerických politicích jsem nikdy neměl. Přístup, který zvolili k jednání s Ruskem, a diplomatická, verbální i materiální podpora, kterou současně

PALESTINA VYZÝVÁ K VYŠETŘENÍ IZRAELSKÝCH MASAKRŮ V TANTURĚ

Výzva přišla poté, co izraelský deník Haaretz ve čtvrtek informoval o nálezu hromadného hrobu ve vesnici Tantura s téměř 200 Palestinci zabitými sionistickými gangy v roce 1948.

Palestinská samospráva (PA) vyzvala k vytvoření mezinárodní komise, která by prošetřila masakry spáchané v palestinské vesnici Tantura v roce 1948 sionistickými gangy během procesu násilného vyhánění Palestinců z jejich domovů a půdy v rámci tragédie známé jako Nakba (katastrofa).

Žádost přichází poté, co izraelský deník Haaretz informoval o nálezu hromadného hrobu téměř 200 Palestinců zabitých sionistickými okupanty. Noviny tvrdily, že hroby se nacházejí pod parkovištěm oblíbené pláže Dor.

“Zločiny okupantů se rokem 1948 nezastavily, ale pokračují rasistickým a nenávislivým způsobem. Již proto má být zahájeno vyšetřování těchto zločinů,” uvedlo ve čtvrtek v prohlášení ministerstvo zahraničí Palestinské samosprávy.

“Potřebujeme širokou mezinárodní kampaň, která by přinesla spravedlnost palestinským obětem a potrestala izraelské představitele a oficiální izraelské instituce, které nadále skrývají a zatajují odpornost těchto zločinů a masakrů.”

Haaretz ve své zprávě uvedl, že izraelské představitelé konečně osvětlili masové vraždění Arabů „v roce 1948 ve vesnici Tantura, ke kterému došlo po kapitulaci vesnice“.

Masakr Tantura se odehrál v noci z 22. na 23.

května 1948. V prohlášení palestinské samosprávy se uvádí, že fakta o Nakbě jsou neustále „zamlžována po sobě jdoucími izraelskými vládami, aby pohřbila pravdu o těchto zločinech a masakrech“. Vůdci sionistických gangů odpovědní za jejich spáchání, měli vysoké funkce v okupační armádě a oficiálních izraelských institucích. Kromě toho palestinské ministerstvo zahraničí oznámilo https://en.wikipedia.org/wiki/Tantura_massacre, že příští týden bude představen dokument s názvem „Tantura“ se svědectvími izraelských vojáků, kteří se masakru účastnili.

DiarioSirio-libanes

Na snímku z května 1948 jsou palestinské ženy a děti vyháněné z vesnice Tantura, většina mužů byla zmasakrována

PUTIN UVÁDÍ JADERNÉ SÍLY DO NEJVYŠŠÍ POKOTOVOSTI

Ruský prezident Vladimir Putin v televizním rozhovoru s nejvyššími představiteli nařídil uvedení jaderných sil do pohotovosti.

Ruský prezident Vladimir Putin nařídil ruským ozbrojeným silám ke strategickému odstrašování uvést je do „zvláštní pohotovosti“. Prezident v rozhovoru s ministrem obrany Šojgu a náčelníkem generálního štábu Gerasimovem uvedl jako důvod tohoto kroku agresivní prohlášení Západu, na který se musí reagovat. Doslova řekl:

„Vidíte, že západní země nepodnikají vůči naší zemi jen nepřátelská opatření v ekonomické oblasti. Mluvím o nezákonných sankcích, jak všichni dobře ví. Ale i vrcholní představitelé předních zemí NATO se o naší zemi vyjadřují agresivními slovy.“ Proto jsem moudře nařídil ministru obrany a náčelníku generálního štábu, aby uvedli odstrašující síly ruské armády do zvláštní pohotovosti.“

Ministr obrany Sergej Šojgu potvrdil „Ano.“ a náčelník generálního štábu Valeri Gerasimov dodal: „To děláme.“

JeF

INFOKURÝR

UKRAJINA – ANEB JAK VÍT RAKUŠAN POBAVIL O HISTORICKÉ POMOCI CIZÍCH MOCNOSTÍ ČESKU

V nočních hodinách jsem shlédla část záznamu z jednání Poslanecké sněmovny PČR, kde mě nejvíce zaujala řeč Víta Rakušana, ze které volně cituji: „Pomáhejme Ukrajině, protože nám v historických chvílích dějin bylo také vždycky pomoheno“. Tak se pana Víta Rakušana, stejně jako všech představitelů české koaliční i opoziční vlády, a to včetně pročínského pana prezidenta, chci zeptat, jak nám to v těch historických chvílích dějin bylo pomoheno. Podle toho, čeho já jsem se v rámci svého pohledu (a pozorování) dopátrala v rámci novodobých dějin, tak přehled mám tento:

1)
V roce 1938 nám bylo „pomoheno“ tak, že USA, Francie a především Británie nás vydaly Hitlerovi v rámci Mnichovské dohody, údajně kvůli zachování míru v Evropě, ve skutečnosti ale ta „pomoc“ nejenže z Česka vytvořila německý protektorát, ale především umožnila cestu Hitlera na Rusko (údajně na židobolševiky, ale ve skutečnosti na Slovany). Pokud by někdo přece jen o této „pomoci“ pochyboval, doporučuji shlédnout dokument bratrance Václava

Havla a prvního manžela Marty Kubišové Petra Němce, který vytvořil po své emigraci do Británie jako satirický (a řekněme hořkobolný) d názvem „Mír podle mnichovské dohody“, něco o tom ZDE vidění je dokument ZDE. Tak to je první příklad, jak nám bylo v historických chvílích dějin „pomoheno“, k čemuž ovšem zbývá dodat, že nebyť Ruska/SSSR, tak Česko by pořád bylo protektorátem Německa ZDE

2)
Opětovně nám bylo „pomoheno“ v roce 1968 (jó, ty osmičky). Ano, zdánlivě to byla krásná doba osvobozování a nástupu cesty na ten úžasný Západ (který jen tak mimochodem je nyní totálně neomarxistický a je naplno odepisován ve prospěch Číny, ve které – jaká to „náhoda“ – ve stejném roce proběhla prozápadní tzv. kulturní, tzn. neomarxistická revoluce). Jenže co zásadního se na začátku toho slavného Pražského jara 1968 událo? No, udála se jen taková „maličkost“, že 5. ledna 1968 Zdeněk Mlynář, rakouský Vídeňák a učitel a přítel Gorbačova, v ten den velmi čekal na telefonát z Británie. A jakmile se mu z Británie dostalo informace, že Rusko/SSSR podepsalo Británii kapitulaci, okamžitě jmenoval Dubčeka prvním tajemníkem vlády Československa, více o tom ZDE

Tak tolik jen tak stručně, protože tohle není článek, který jsem k dění na Ukrajině původně chtěla napsat (a později napíšu), tohle je jen reakce, ač

přesnější je, že tohle je dotaz na pana Rakušana a v podstatě na celou vládu včetně prezidenta, jak nám to ty cizí možnosti v historických chvílích dějin vždycky „pomohly“.

A nemohu si odpuště ještě jednu poznámku: Dnes v noci Zelenský málem brečel, že žádná ze zemí Západu a žádná ze zemí NATO Ukrajině na pomoc nepřišla. A v této souvislosti mě napadá, že tak jako Česku/Československu po roce 1938 i po roce 1968 pomohlo až Rusko/SSSR, tak stejná situace se může zopakovat i na Ukrajině. A všichni, kteří se nyní tak horentně staví za ukrajinskou/banderovskou vládu a za zájmy globalistů, mohou jednou zaplakat nad výdělkem (vzpomíná si ještě někdo, jak se T. Blair s pláčem kál za bombardování Iráku? No, někdo prostě fandí banderovcům – ale co už s těmi všemi ambiciózními hlupáky, že pane Rakušane a spol...)

Úvodní obrázek: ponechávám bez komentáře, kdo chce, ten na jeho pointu přijde.

Pozorovatelka

JESTLI NĚKOGO ZAJÍMÁ PŘIPRAVENOST NAŠÍ VLASTI PŘI OHROŽENÍ, ČTĚTE, VÝŽIVNÉ. MYSLÍM, ŽE BY NÁS KAŽDÝ UMLÁTIL ČEPICEMI, A NEBO, NECHAL VYHLADOVĚT...

Tak jsem dnes prověřil naší připravenost, kdyby se něco dělo. Takže. Chtěl jsem se dozvědět, kde se nachází kryty, potravinové balíčky v NZ skladech, balená pitná voda a vzhledem k tomu, že jsem voják tak i informace, kde bych si mohl v případě potřeby vyfasovat výstroj, zbraň a munici.

Co se dělo potom, tomu se těžko věří.....

Zkusil jsem odkazy na webu na vojenskou správu v Táboře. Z pěti nefungoval ani jeden. Tak tedy jsem zkusil placenou službu 1188, aby mi poskytli číslo. To se povedlo. Dostal jsem jméno důstojníka a telefon – na Slovensko – nefunkční Nevzdal jsem to. Zavolaal na ministerstvo obrany, paní na ústředně jsem řekl o co mi jde. Spojila mě na toho „správného“ člověka. A to co jsem se dozvěděl mě dostalo.

Kryty má ve správě ministerstvo vnitra a dle člověka na ministerstvu obrany nefungují a jsou nepoužitelné. Doslova řekl, že

byla velká chyba je dávat vnitru.....Potravinové balíčky má MO pouze pro sebe a pro vojáky. Jinak nic. Stejně tak i vodu.

A teď to teprve přijde

Co se týče výstroje a výzbroje, dostal bych jí v případě vyhlášení částečné nebo úplné mobilizace, ale nevěděl kde. Ptal jsem se na seřadiště ... Nevěděl o čem mluvím. Řekl, že bych se vše dozvěděl z televize a z rádia. Když jsem oponoval že je pravděpodobný blackout a použití PEMZ – nevěděl co to je, tak jsem mu to vysvětlil- pulzní elektromagnetické zbraně – a že tedy televize a rádio není asi úplně spolehlivé – POZOR! Omluvil se, že má moc povinností a hovor ukončil. Zvukový záznam mám, kdyby někoho zajímal.

Konstatování.

Putine, nech tanky doma, na tyto blbce ti stačí prak

Stanislav Procházka

ŽOLDNĚŘŮM ZE SPOJENÝCH STÁTŮ OPĚT DŮRAZNĚ DOPORUČILI OPUSTIT UKRAJINU

Americké ministerstvo zahraničí znovu zopakovalo svou výzvu, aby američtí žoldáci opustili Ukrajinu. Informuje o tom americký portál 19FortyFive.

„Opakujeme, že občané USA by neměli cestovat na Ukrajinu kvůli aktivnímu ozbrojenému konfliktu a pátrání po

bčanech USA na Ukrajině bezpečnostními službami ruské vlády,“ stojí v prohlášení. „Občané USA musí okamžitě opustit Ukrajinu, s ohledem na bezpečnost, za použití jakékoli komerční nebo jiné soukromě dostupné pozemní dopravy.“

Na sedm se přitom rozrostl počet žoldáků ze Spojených států, jejichž smrt na Ukrajině byla oficiálně potvrzena. Posledním byl 24letý **Joshua Jones** z Memphisu v Tennessee, který zemřel 23. srpna. Smrt potvrdilo americké ministerstvo zahraničí poté, co regionální vláda zveřejnila fotografie jeho amerického pasu a ukrajinského průkazu totožnosti.

Podle 19FortyFive **Oleg Kozhemyako**, guvernér ruského Primorského území,

informoval na Telegramu, že Jones byl zlikvidován bojovníky z dobrovolnického oddílu Tiger vytvořeného v Primorském území. Jones byl navíc zabit „v prvním střetu doslova ihned po příchodu na frontovou linii“. Nyní jsou úřady DPR připraveny předat ostatky žoldáka z Memphisu americké straně.

Portál uvádí seznam Američanů, kteří zemřeli na Ukrajině: **Brent Renault**, **Willy Joseph Kansel**, **Steven Zabelsky**, **Jimmy Hill**, **Luke Luciszyn**, **Brian Young**. 50letý kapitán námořní pěchoty v důchodu **Grady Kurpasi** se ztratil na jihu Ukrajiny.

JeF

JINDŘICH KULHAVÝ: KAMPAŇ PŘED VOLBAMI ZAČALA

Reklama na vlastní dokonalost odstartovali Piráti svou kampaň směřující ke komunálním a senátním volbám. Babiš už krouží po republice ve svém karavanu a mezitím jsme se také dozvěděli, že koalice Spolu jde do voleb ve stejném složení. V Praze škodí ještě STAN, Zelení, Praha sobě, což jsou strany a uskupení, které se při překonávání překážek v uskutečňování vlastních zcestných plánů neštítí ničeho. V ostatních městech a obcích tomu může být jinak, nicméně v pražské aglomeraci tomu tak je. Koryto je plné a bohaté, zájemců mnoho, možnost navýšení vlastního ega nesmyslnými opatřeními zaměřenými proti Pražanům velká.

Současný primátor Hřib prohlásil, že za jeho vedení město nebývale vzkvétá a rád by pokračoval další volební období. Realita je taková, že v tak příšerném stavu Praha dlouho nebyla a její zneprůjezdění je ukázkou nepochopení potřeb obyvatel velkoměsta. Množství naprosto úchylných a neopodstatněných úprav komunikací, při nichž jsou navíc ignorovány jejich nedostatky (propadlé kanály, nekvalitní povrch či další závady) záměrně způsobuje dopravní zácpy a prodloužení času tráveného v dopravních prostředcích. Sázka na cyklistiku v pražském prostředí vychází ze zkušeností z metropolí, ve kterých není počasí tak vrtkavé a jejichž umístění umožňuje profil silnic bez výškových výkyvů. V Praze si připadáte místy jako v Krkonoších a jezdit na kole znamená mít vynikající fyziku.

Je tu však další aspekt. Rodič musí své děti přepravovat ze školy na tréninky, kroužky, které se často nachází diametrálně jinde, než je domov či škola. Také starší lidé s nižší hybností mají potřebu neomezovat svůj život na trasu byt, trafika, potraviny. Není to nic jednoduchého a pro obě tyto skupiny je metro či jiná mhd jaksí spíše brzdou. Podnikatel se štosem papírů také tramvaj nepojede, o řemeslnících a dalších povoláních nemluvě. Dále v metropoli

funguje plno rozvázkových služeb, průjezdnost musí být zajištěna sanitkám a hasičům, což se nedaří. Pražský okruh se neposunul ani o metr, takže až se Hřib bude zase chválit, připomeňme mu, že lže, až se mu od úst práší. Doprava je jen jeden, i když podstatný, dílek skládky. Jeho plány se solárními panely na každé střeše a řeči o energetické soběstačnosti jsou z oblasti pohádek, k něčemu podobnému se dá dostat tak za 50 let. Nejde jen o ekonomický aspekt, ale také o materiální a personální. Tolik solárních elektráren prostě nelze technicky v krátké době instalovat. Plynová biokotelná zpracovávající odpad by byla jistě fajn, ale její stavba nebude levná a ptáme se, proč už nezačala? Sice nám po městě všude visí ukrajinské vlajky, strhávají se sochy a přejmenovávají ulice, ale to vše je stejně populistická reklama na vlastní ideologii, jako tažení proti autům a občanům města. Představy Hřiba o fungování velkoměsta se rozchází s realitou. A nejen jeho, platí to pro většinu koalic na jednotlivých radnicích.

Komunální a senátní volby jsou důležité. Do Senátu se dostává řada exotů typu Hilšera či Drahoše, kariéristů a lehkoživků. Máme tam řadu „Ukrajinců“, také „Taiwance“ Vystrčila, politickou fosilii Němcovou a pár dalších, o jejichž schopnosti vnímat problémy běžných občanů můžeme jen pochybovat. Senát je relativně zbytečnou institucí, navíc drahou, ale když už tu musí být, měl by fungovat v zájmu lidí. Komunální část je podstatná pro skutečný život v okolí bydliště, a to především v menších městech a obcích. Zde nelze hromadně vše kritizovat, každý tuší, kdo je přínosem a kdo není. Tady nejde o politickou příslušnost, často to stojí na osobnosti daného člověka. Stačí si připomenout dvorního šaška Pavla Novotného z ODS, kterého si však místní v Řeporyjích jakožto starosty chválí. Svět je plný paradoxů.

Ve velkých městech je však politická příslušnost velmi zavádějící, takže je třeba vnímat přínos stran k celospolečenské situaci. A tady se stačí podívat na současný stav. Vládní koalice jede antirusko, antibabiše a antilogiku. Není tam nic tvůrčího, jen samá ideologie a ekonomický propad až na úplné dno. ANO se bude snažit vrátit do hry, SPD v této oblasti moc neexceluje, místní lídři musí bojovat za sebe. Ať už Vám před volbami slíbují cokoli, při rozhodování se musí člověk ohlédnout zpět. Pokud to uděláte, zjistíte, v jakém průšvihy jsme a nevolitelnost většiny stran je vcelku jasná. Bude velmi těžké se rozhodnout správně. Je li to vůbec možné.

CHTĚJÍ, ABYCHOM ZAPOMNĚLI: NEJPRVE PŘEV RAT V REŽII USA. PAK BANDEROVCI ZAČALI MASAKROVAT CIVILISTY NA DONBASU

Ruská armáda zachránila milióny životů. Měla by odejít a nechat je vyvraždit? Má šanci přiměřit? USA válka vyhovuje
JIRÍ KOBZA připomíná, že falešné výzvy ke „stažení ruských vojsk z Ukrajiny“ chtějí, abychom zapomněli, kdo začal občanskou válku s cílem vyvraždit ruskojazyčné obyvatelstvo na východě země – což by kyjevská banderovská vláda držená u moci Západem okamžitě udělala i dnes

Pro všechny, kdo volají po „stažení ruských vojsk z Ukrajiny“: Nerozumím tomu. Takové stažení totiž vůbec neřeší probíhající (nejstrašnější formu ze všech válek) občanskou válku na východní Ukrajině. Odmítají ji zatvrzele vzít na vědomí, navzdory všem těm mrtvým a obrovskému utrpení ruskojazyčných obyvatel Donbasu. Nemohu uvěřit tomu, že snad opravdu chtějí, aby masakry civilistů Donbasu ukrajinskou armádou, které začaly v roce 2014, zase nabraly na síle, anebo vůbec nechápou, co se na Ukrajině děje?

Máme zapomenout, kdo válku začal

Tu válku zahájil v roce 2014 tehdejší prezident Petro Porošenko, byla to krutá a krvavá válka proti vlastnímu obyvatelstvu. Vedle pomyslné pravidelné armády Ukrajiny dostaly do ruky zbraně a povolení zabíjet i nacistující skupiny typu Azov, Pravý sektor a podobné, vesměs „dědici“ vraha Bandery, po krvavém majdenském státním převratu prohlášeném za národního hrdinu. Můj táta blahé paměti, důstojník československé armády, mi vyprávěl, jak v roce 1945 honili banderovce po Karpatech. To po Banderovi byla pojmenována někdejší

Moskevská třída v Kyjevě. Válka vedení země proti vlastním občanům měla dvojitý účel: jednak krycí manévr, který měl přebít probíhající studenou válku mezi ukrajinskými oligarchy (Porošenko, Kolomojskyj, Achmetov atd.), jednak měla obrátit oči světové veřejnosti na Rusko, jehož humanitární konvoje na Donbas byly označovány cynicky jako „vojenská pomoc“.

Současně ukrajinské vedení s podporou především Spojených států (nikoli náhodou se mluví o budoucí konfederaci Ukrajiny s Polskem, které je dnes také pod kuratelou USA), ale bohužel také naší vlády, je dnes skvěle vyzbrojené, takže je jasné, co by v případě „stažení ruských vojsk“ následovalo. Masakry civilistů Donbasu by daleko překonaly ty po roce 2014. Pro Donbas by to byl rozsudek smrti. Že by pro všechny válečné štváče s tanky v kabelce a vztekem v očích bylo na Ukrajině asi stále málo prolité krve a lidského neštěstí?

Zabíjení daleko od hranic USA vyhovuje

Ukrajina potřebuje okamžité přiměřit, aby skončilo zabíjení a ničení zbytků infrastruktury před zimou. Jenže k tomu by musely přistoupit všechny válčící strany, a to nemá velkou naději. Nikdo z těch, co se snaží eskalovat konflikt, ho nikdy nezažil, aby se bezprostředně dotýkal jeho osobně, jeho rodiny, dětí (pokud vůbec nějaké mají), starých rodičů.

Přístup USA, které poslední válku na svém území měly v roce 1864 (útok na Pearl Harbour nepočítám, to je vojenská základna), je pochopitelný, jich se utrpení evropských civilistů netýká. Ale co Evropa?

Tak snadno zapomněla, co se dělo v Jugoslávii před 30 lety? Chcete další Sarajevo? Také tam šlo o vyprovokovanou občanskou válku. Do té doby poklidné soužití pravoslavných, katolíků a muslimů v různých republikách někdejší Jugoslávie byl rozbito mocenskými zájmy, které kulminovaly „humanitárním bombardováním“ Srbska a později umělým odtržením Kosova a jeho totálním podřízením americké vrchnosti.

Stažení ruské armády by přineslo genocidu

Byla to přece Madeleine Albrightová, kdo uváděl do nejvyšší funkce v „novém“ Kosovu mezinárodně hledaného zločince, pašeráka drog a obchodníka s lidskými orgány Hashima Thaçiho. Nepochybně ve jménu pravdy a lásky, která musí zvítězit nad lží a nenávistí.

Namlouvat dnes veřejnosti, že stažení ruských vojáků z levého břehu Dněpru přinese mír, je pokrytecká a vědomá lež. Přineslo by to jen další genocidu. Nápadně se podobá známé „osvětimské lži“.

Válka je hrozná, občanská válka je nejhroznější, mír je opravdu lepší, vím, co říkám, zažil jsem obojí, mohu tedy srovnávat.

Na ospravedlnění našich válečných štváčů nelze použít ani biblické: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí!“

Oni to totiž dobře vědí a boží spravedlnost je daleko.

Autor: Protiproud

CHYBIČKA SOUDRUHŮ NA SOUČASNÉM VNITRU A GENERÁL LORENZ Z STB

Soudruzi v armádě, na vnitru a možná i na prokuratuře, dobře si ten papír s podpisem útoku na demokracii schovejte. Dne 25. února 2022 skončila v Česku demokracie a nastala doba dalšího útlaku. Ten někým podepsaný papír je vaše propustka z kriminálu. Kdo to podepsal, ten snad půjde jednou sedět, až tu zase bude demokracie. Byl jsem jeden ze 126 signatářů prohlášení Demokracie pro všechny, kterým Hnutí za občanskou svobodu (HOS) žádalo demokracii a zrušení vedoucí úlohy KSČ. Tím vznikla v ČSSR první politická platforma opozice, protože Charta 77 bylo hnutí výslovně zaměřené na plnění Helsinského procesu v otázce občanských svobod a lidských práv. Hlavní estébák Alojz Lorenc, alias po mafiánské privatizaci Klause a spol. zaměstnanec slovenské Penty,

de facto řídil StB od roku 1988. Tehdy mu byly podřízeny hlavní oddělení české a slovenské kontrarozvědky a tím i boj proti tzv. „vnitřnímu nepříteli“. Lorenz měl na starosti protišpionážní, ekonomickou, vojenskou i politickou kontrarozvědnou práci v celém státě. Ergo kladívko, tento zajímavý pán osobně podepsal rozkaz, kterým nás StB zatkla za manifest HOS a pak zadržela dvakrát na 48 hodin. To bylo nezákonné i na tehdejší, málo zákonné poměry. Proto mohl být generál Lorenz souzen a směšně odsouzen po roce 1989, i když nikdy nešel sedět natvrdo. Seděl totiž v kancluPenty a v cizí, zcela oddělené slovenské zemi. Lorenz sice vydal pokyny k polistopadové skartaci materiálů StB, ale nemohl skartovat na justici ten jím podepsaný rozkaz k našemu nezákonnému zadržení. To byl jiný resort a na takové „detaily“ už po listopadu 89 nikdo neměl čas.

Precedens generála Lorenze má zásadní charakter. Kdo z armády, soudců a vnitra není blbý, ten to jistě pochopil. Ukrajina je ve válce s Ruskem, vojenské české myši mají pré. Jistěže plní příkazy NATO o zajištění „kybernetické bezpečnosti“ v jejímž rámci stopli nezávislé české weby, včetně našeho. Jenže milí soudruzi, až jednou soudy a žaloby proběhnou, pak se s velkou pravděpodobností potvrdí, že jste

porušili ústavní svobody. Jenže ty máte podle služebního zákona chránit vlastní výplatou, a dokonce i vlastním životem. Od kriminálu vás bude dělit ten výše uvedený „Lorenzův papír“. Tedy fakt, že jste si nechali ministerstvem vnitra pod vedením Mgr. Bc. Víta Rakušana podepsat dokument o tom, že vám odsouhlasil nezákonnou činnost, která vedla k reálnému ohrožení ústavně zaručených občanských práv a svobod.

Kdo tento papír podepsal, ten snad půjde jednou sedět. Osobně nevěřím, že zpravodajci a lidi v armádě jsou tak pitomí, že diverzní akci na internetu typu „Barbarossa“ provedli na vlastní pěst. Pokud ano, tak půjdou sedět oni. Předpokládám, že nezákonnou činnost tak zásadního rozsahu, tedy mimosoudní vypnutí a DDoS útok na cca 20 nezávislých webů v ČR, nedělali na vlastní triko. Takže soudruzi v armádě, na vnitru a možná i na prokuratuře, dobře si ten papír s podpisem útoku na demokracii schovejte. Dne 25. února 2022 skončila v Česku demokracie a nastala doba dalšího útlaku. Ten někým podepsaný papír je vaše propustka z kriminálu. Kdo to podepsal, ten snad půjde jednou sedět, až tu zase bude demokracie.

Václav Umlauf

„MUŽ, KTERÝ ZMĚNIL BĚH DĚJIN“ – MICHAIL GORBAČOV ZEMŘEL VE VĚKU 91 LET

Poslední vůdce Sovětského svazu Michail Gorbačov zemřel ve věku 91 let v Moskvě po léčbě v Ústřední

klinické nemocnici, uvedla CBS News s odvoláním na ruská státní média. Jak poznamenávají noviny, poslednímu sovětskému vůdci se podařilo změnit běh dějin, ale ve své zemi zůstal nepochopený.

Podle CBS News s odkazem na ruská státní média zemřel ve věku 91 let poslední vůdce Sovětského svazu Michail Gorbačov. Podle webové stránky kanálu nebyla příčina jeho smrti zveřejněna, ale dříve bylo oznámeno, že byl léčen v Ústřední klinické nemocnici v Moskvě.

Gorbačov sloužil jako generální tajemník Komunistické strany Sovětského svazu od roku 1985 do roku 1991. Během svého funkčního období vedl proces deeskalace studené války, který „vyvrcholil rozpadem SSSR a pádem Berlínské zdi“, píše CBS News.

„Nevypadal jako revolucionář a neměl v úmyslu se jím stát, ale

Gorbačov změnil běh dějin,“ píše se v článku. Před Gorbačovem sovětské vůdci nikdy nevyšli do ulic, natož aby se stýkali s davem. „V roce 1985 ale nejmladší generální tajemník komunistické strany v historii odhodil staré zvyky“, připomíná CBS News. Jeho politika glasnosti a perestrojky otevřela zemi.

Gorbačovův nesrovnatelný šarm a styl na světové scéně signalizoval začátek tání ve studené válce. Když se Gorbačov v roce 1987 ve Washingtonu setkal s americkým prezidentem Ronaldem Reaganem, aby podepsal Smlouvu o jaderných střelách středního doletu, bylo jasné, že bývalí nepřátelé našli společnou řeč. V roce 1990 Gorbačov získal Nobelovu cenu míru.

„Svět ho miloval, ale sovětský lid se odvrátil od svého vůdce,“ uvádí autor článku. Jeho ekonomické reformy nefungovaly. Sovětské občany „byli hladoví a stále více naštvaní,“ připomíná publikace.

„Historie bude soudit. Možná je Gorbačov jedním z nejtragičtějších příkladů toho, čemu se v historii říkalo teorie „velkého muže“, kdy správná osoba byla ve správný čas ve správné práci,“ cituje CBS News bývalého náměstka ministra zahraničí Strobe Talbotta.

JeF

INSPIRACE PRO CENZORY A INKVIZITORY

Omlouvám se čtenářům za obtěžování vlastním příběhem, souvislosti mne však přímo nutí, abych ho zde, ač nerad, připomenul. Je tomu padesát let, co jsem byl vyhozen z práce i ze školy. Po právu!?

Státní bezpečnost tehdy na základě výsledků zjistila, že asi před půlrokem jsem náhodou jednou (!) četl jistý tisk a přitom neoznámil jejich majitele – mé dva nadané studenty. Samozřejmě, že oba byli „po zásluze“ vyhozeni ze školy také, navíc je v této protistátní kauze čekal soud!

Na speciálně svolaném plenárním shromáždění učitelů mi pověstný normalizační rektor, zběsilý likvidátor všech náznaků tzv. kontrarevoluce Pražského jara, jenž se chlubil mj. iniciativním zaváděním odposlechů ve škole (kupodivu dodnes na této univerzitě oslavovaný, na rozdíl od svého zapomínaného prvního polistopadového následovníka – vůdčího organizátora celonárodního odporu proti srpnové okupaci v r. 1968, na něhož nezbyla ani medaile vydaná k nedávnému výročí založení školy, která se zřejmě stydí i za svého někdejšího řádného posluchače – celosvětově nejznámějšího českého studenta a národního hrdinu, když po letitých průtazích připomínku na jeho zdejší studia neumístila do průčelí, nýbrž ji cudně zastrčila dozadu na dvorek, vždyť studium nedokončil, upálil se) můj exemplární vyhazov zdůvodnil tím, že pokud jsem – byť jen náhodou – četl jeden výtisk Tigridova „Svědectví“ a Pelikánových „Listů“ a oba

studenty, kteří jimi disponovali, okamžitě neudal policii, těžce jsem se tím provinil vůči závazným povinnostem každého VŠ pedagoga a proto rozhodně nesmím nadále působit na žádné vysoké škole! (Odčinit tento neodpustitelný hřích mně soudruh rektor doporučil nejlépe fyzickou prací na stavbě!)

Za socialismu byly totiž noviny vydávané československou emigrací v zahraničí striktně považovány za antisocialistické, protistátní a tedy nelegální, neb všechny informace v nich obsažené byly nepochybně zcela závadné a navíc mátlly lidem hlavu! Stát proto své obyvatele před těmito nežádoucími informacemi úzkostlivě chránil, zejména prostřednictvím rozvětveného aparátu Státní bezpečnosti. Obdobně pečlivě chránil stát své poddané před negativními důsledky nošení příliš dlouhých vlasů či naopak příliš krátkých sukni apod.; starostlivý režim obětavě a nezištně pomáhal nechápavému a tedy asi nedostatečně svéprávnému národu správně se orientovat ve složitém dění a všestranně mu tím zabezpečoval ničím nenarušovaný klid k práci. Tak tomu u nás bývalo...

Po listopadu 1989 jsem se nadějně domníval, že nyní tomu tak u nás již nikdy více nebude! Věřil jsem, že toužebně očekávaná svoboda slova – mj. v naší Ústavě i v Listině základních práv a svobod jasně definovaná a legálně zaručená – po krátkém jarním nádechu v r. 1968 již nezůstane

deklarována pouze na papíře, ale bude v naší nové svobodné společnosti, důsledně zbavené veškerých odporných praktik bývalého totalitního režimu, také u nás trvale, plně a bez výhrad skutečně realizována!!

Těžce vybojovanou svobodu slova považuju – vedle do té doby nevídaných možností volně cestovat po celém světě – za největší výhru sametové revoluce. Osobně tvrdě poučen neblahými zkušenostmi proto nemůžu nyní mlčet a v žádném případě ani na moment připustit, aby se pod údajnou záminkou boje proti cizí totalitní moci do Čech opět vracela (nenápadně a plíživě) prokletá doba agresivního zastrašování a zákeřného vydírání, všezahrnující podezíravosti a neustálého fízlování!

Současná vyspělá technika sledování a kontroly obyvatelstva je však mnohem dokonalejší, dnes ji lze snadno (i nezákonně) zneužít např. k plynulé kontrole nejen pohybu osob, ale též ke skrytému monitorování jejich soukromé četby i psaní, mentorování pocitů i chutí, vyvolávání nálad a manipulaci názorů atd. a umožnit tak nekontrolované vládní moci svévolně a „nezištně chránit“ jedince před jeho nebezpečným vlastním úsudkem!

Takovou „dávno překonanou budoucnost“ si opravdu přejeme znovu žít?

Jan Šolta

VLASTIZRÁDNÉ ELITY – PŮVODCI KATASTROF SLOVANŮ V DĚJINÁCH

Slovanské země a slovanské státy v dějinách byly vždy ohroženy jednak zvenčí, a jednak zevnitř. Vnější nepřátele dobře známe, v drtivě většině případů to byly germánské národy a germánské státy. Mnozí analytici však často ponechávají ve stínu vnitřní příčinu neúspěchů a pádů slovanských států.

A to politické zrady vlastních předáků těchto států. Byla to jejich zaprodanost cizím mocnostem, která vždy v dějinách vedla jednak k sporům a válkám slovanských zemí proti sobě, a jednak úplnému pádu slovanských zemí do cizí poroby. Máme na to v dějinách celou řadu odstrašujících příkladů.

Totéž se týkalo pádu Velké Moravy, která nesjednocena a rozbita vnitřními spory mezi Veligradem, Nitrou a Blatenským Bělehradem, padla pod soustředěným náporům Uhrů, a již nikdy se nevzpamatovala ke státnosti (**dnes ji chtějí někteří Moravané nahradit rozbitím dnešního českého státu**).

U Poláků to bylo obdobné. Původní polská jednota byla narušena konáním šlecht, jež zvala cizí panovníky, naposledy panovníky saského augustovského rodu, a výsledek? Trojí dělení Polska a dočasný zánik polského státu. Zde jsou též kořeny sporu mezi polskou a ruskou šlechtou, za kterou zaplatily oba národy nezměrnou cenu, a tragický spor, který de facto zdědily oba dnešní státy. Lid obou zemí si nepřál být v nepřátelství, ale státní elity ano! A v tomto politickém stavu je zakopan pes i současných tragických rozporů mezi Polskou a Ruskem, sporu, který nesmírně vážně ovlivňuje existenci všech slovanských států.

Dalším odstrašujícím příkladem je slovanský Balkán. Od počátku průniku slovanských kmenů a pozdějších národů Bulharů, Srbů, Chorvatů, Slovinců, Makedonců byly jejich dějinnými syndromy nejen boje s okolními nepřáteli – s Avary, Uhry, Turky, s Germány, s Albánci a jinými, ale též boje vnitřní, trvající často celá staletí. A kdo vedl tyto boje? Jejich elity, nikoli prostý lid (byly situace, kdy lid byl nabádán nebo přinucen k bojům za své elity). Sjednocování těchto národů bylo vždy následkem obrany proti vnějším nepřátelům – proti Byzancím, proti Uhrům, pak po staletí proti Turkům, někdy proti Albáncům, jindy byli Albánci jejich spojenci proti Turkům, atd.

Proto nakonec vznikla Jugoslávie – a proto byla též zničena poštvaním elit sjednocených národů Západem, a zejména Němci, proti sobě. Alexandrova královská Jugoslávie měla celou dobu rozpory, které rozdmýchali ustašovci, zmizeli kde jinde, než ve Vídni, a ke kterým pilně přikládali její nepřátelé Němci, Uhři, Italové a Albánci. Nakonec Alexandra zavraždil nikoli Ital nebo Němec, ale Makedonec ustašovské tlupy, placené fašistou Mussolinim a vycvičené v Maďarsku...

Rozbití dnešní Jugoslavie, tak pevně za vedení Josipa Broze Tita, by nebylo možné bezvnitřních zrad jeho nástupnických elit, které president Milošević nedokázal zvládnout a sám se stal obětí jejich zrad. A zase pilně přikládaly germánské elity počínaje Hansem Dietrichem Genscherem a konče Klausem Kinkellem. Byla to jejich státoprávní podpora separace Slovinska a Chorvatska, jež nastartovala bratrovražedné spory ničitelů Jugoslavie. Byla by však nemožná bez vnitřní zrady ustašů, bosenských muslimů a ostatních separatistů uvnitř země. Došlo i k bezprecedentnímu fašistickému útoku NATO na zbytkovou Jugoslávii a výsledek? Salámová taktika trháni země na státečky podle hesla „Rozděl a panuj“ slaví odporné hody.

Roztržení zbylé federace na Srbsko a Černou Horu a uloupení Kosova, s etnickou genocidou Srbů nemající obdobu od II. světové války. S genocidou, srovnatelnou jen s genocidou Arménů v Arcachu (Náhorním Karabachu).

A Evropská unie? Místo aby chránila, jak Srby tak Chorvaty před genocidou se strany muslimstva, tak obvinila Srby jako jediné viníky a válečné zlosyny, přičemž správně měli v Haagu na lavicích obžalovaných sedět ustašové, a jejich zahraniční mecenáši. Přitom jediný souzený chorvatský generál Gotovina byl osvobozen, zatímco Srb Mladič je žalářován...jen, protože je Srb! A Milošević musel být posmrtně rehabilitován...

Totéž platí o Srbsku uloupeném Kosovu, kdy pozdní ferdýšovský soud nad bandity tzv. UCK – „albánské osvobozené armády“, zjevně neodhalí pozadí zločinů páchaných těmito bojůvkami na Kosovu. Zde je nutno poukázat na dvojí metr EU ve vztahu ke Kosovu na jedné straně a ke Krymu na straně druhé. Zatímco uloupení Kosova proti právoplatné rezoluci Rady Bezpečnosti OSN č.1244 EU pokrytecky schvaluje, právoplatné připojení Krymu k Ruské federaci podle ústavních pravidel a platného referenda lidu Krymu nazývá živě anexí!

„Nepřítel bolševismu EU“ zde paradoxně hájí Chruščovův lup. Jaká ironie dějin.

Totéž se týká dnešní Ukrajiny a bratrovražedné občanské války na Donbase, nemožné bez zrad banderovskýchmajdanovských trup.

To vše ovšem by nebylo možné bez útoku na

záštitu Slovanů nejen na Balkáně. Bez útoku na bývalý SSSR, nyní Ruskou federaci, Ukrajinu a Bělorusko.

Zde byla, podle mne, příčinou pádu Sovětského svazu v první řadě státoprávní politická zrada vlastní elity – zrada gorbačovsko-jelcinovských elit.

Bylo to především rozbití SSSR nejdříve na SNS – „Svaz nezávislých států“ a bělověžské dohody, které to zpečetily. Rusko se samo rozdělilo zradou svých tehdejších elit ze Svazu svobodných republiky na trojstátí s přičleněnými jižními republikami, a to byl tehdejší konec globálně politické dominance ruské velmoci. Naštěstí pro Rusko i pro slovanský svět pouze dočasný konec.

Nebudu tu podrobněji rozebírat Gorbačovovu katastrofickou geopolitiku, kdy povolil slibům Západu, že prý nebude rozšiřovat NATO na východ. Za souhlas se sjednocením Německa, který znamenal jím nečekanou (?) katastrofu pro „celý evropský dům“, jak on to idealisticky nesmyslně nazýval. Znamenalo to zničení Varšavské smlouvy a Drang NATO na Východ. Jak praví Aristoteles, byl zde výsledek učitelem hlupáka, ne-li zrady Gorbačova.

Nástup presidenta Vladimira V. Putina znamenal zásadní obrat této katastrofální pozice. A to je též příčina neutuchajících útoků Západu a jeho otrockých federátů na jeho osobnost a na současnou pozici Ruské federace.

Útoků, mezi nimiž dnes figuruje maličké Česko na jednom z předních ostudných míst, jako ubohá „myš, která řvala“. Můžeme jen doufat, že pan president Zeman, který moudře státnicky zhodnotil současné dění u nás, dá svým příkladem podnět našim realitou nepoliběným předákům, kteří – ať již vědomě či nevědomě – páchají faktickou zradu na slovanské vzájemnosti, podnět pro změnu jejich postojů. A jak to říkají katolíci, „pro roztržení svých rouch a kajícnou cestu do Canossy rusko-českých vztahů“.

Pokud naši předáci setrvávají ve svých elitářských, ničím neodůvodněných pozicích, pak strhnou nejen na sebe, ale i na celý národ krutou pomstu Historie. Historie, která není jen učitelkou, ale také přísnou vychovatelkou, jež hlupáky a zrádce udeří pořádným kyjem do nenapravitelných hlav.

Jiří Jaroš Nickelli,
Spol. L. Svobody Brno